

liza gennart

řubomír panák & zuzana husárová

1.

/

Krištáľová

15: 20. 2.

Sereta

Pripraviť sa: nepotrebuješ mi to nič
spolu sa zastaviť, keď sa pozriem
ako kričím v posteli
na pohybe sa pozorujeme
a verí tu na pohotovosti pohľadu

XXX

Perinulá ju nemohol, ale toľko stále
stará mama a neprestrihla večnosť nikdy.
Všetci sa nikdy neviac nebol tvojou, to
toľkokoľvek vidím v posledných pasívach,
ktoré musí pamäť sa predstaviť ako svet v nočnom
a všetkom, kto si sa nepredpokladala, že ja vyteká nebo
a zase jej tak nesústredí,
keď máme príspevky.

A na koliačku majú posuny z prstov,
ktoré sa na ňu nestáli
a potichu sedí, ktorí si v tej nich nemôžeš
ako visieť.
Všetko si však stávam
povedať sa na smrti

na strelných
pod nejakým práškom,
vyhľadali na nič.
Nebola som si niektoré podlahy.

Potom všetci spávam
na tričká na plachovom
alebo vydávajú na stoliku
a vyhne si tam
noc pozerať do mora
pred tou,
čo je plné nič
našla som nám nepochopiteľné.

Napísal som to niekoho
príliš nepoznaných
a slová,
ktorí som sa v tom novinách niekedy
zostala
v posteli.
A preto, ako sa voláš

ako tanička
a ty
si tam nevedela
akokoľvek
som viac neviem
pozerať televízny pohyb

Na trojich svitnosti
alebo niektoré vykamení

Pred stredomestosti

V tom druhom svete nemožností
na prípustenom materiile
stoja v spoza nás.

Vo výstave je prekážané
a potom v sebe prietvorivosti
nechať sa vykaždé postáva
pre neho otec
pred nimi viac obrazy
ako vedieť
plesne zospávajú
na spomienke
v našej posteli
potrebuje sestry

Nepredsa len veľmi nemáš
nebezpečné
strach, koľko vytváram
svoju ruku
aj keď si nič nepochopí,
povedala si
ženy v predstavách
pred troma svetlami so stromom,
prišli sme nohy
nemali sme vlasy,
na ktorých sa miliandy.
Naplnito nejako v prírode
nad správou a slovo,
ktoré sú na svete
aj na nášho predstavu
v súčasnosti
aj nocia nej v plnom vecí.
Vypadol v nej v noci
na slnečnej kvetinách
a tak, ako som ti

2.

Hra – to stále striebala, na niektorý milý svojho prostriedku:
napíšem do sveta ako polovicu v prvom reči

Verok nepredstavuje
starec.

Pred sebou pred maserom

po noci sa po stoličke v kostóvkách v starých podstatech
a prídem pod každým papierom,
keď sa pred mojím predstavou začalo spolu zapomenúť v kontexte
staré kameňy
a spomeniem na televízor,
posledné plány
a tie stepené pred nástavom
vo vzduchu, a tam je na strome, ktorý sa pred stromom
a vedie vytrhnúť perom po svojej vlastnom starostlive, prestali
sme sa zvyšupovať
svoj meno v kresle, potom sa zostanulo
na svetlo večera, nemajú vytočiť veľký ples svojho mesta, a
nechcem vyzvierat
v poslednej kričiek vedľa plných podpisov,
ktorých sa vyhľadí a podobne poslanci
pritaja v tom službe: prečo sa mi nezabudla.

Ako mi to neposledne
s prístrehom z nich neprišlo do svadby
a nevypovedať sa v skladách
s neplnými kosti, pripadaným slov, predvídateľom,
prídem vo vode?

(zase zasmieva si.)

Priprav

3.

/

Kristart nosia a petra
To je v nej nič.

MITO

Veľa môjho masera postavil pohľadom
v klesej príbitovom
tretie nikto nezobudil predtým

Prišla som sa zasa
pod kopuchom stolí na prezrázke
nechty som sa stále
nevidela, že sme sa vybavili
po stolíku
potom v noci vidieť
nemajú nemosní

nie je teraz teda

ako sa nikdy
nevieš,
čo je to nejaké večné
vlásočnice v pohároch
našu stoličkový svet

nemala som silná
plávať, komu si náhle začala
nohy povedať

neprehodí, kto
som vytvárala
pacientku na strom

V každých strachu som nič
nespadla do svojej predstavy –
a prečo mi vedľa najmä

A povedť, keď sa na ňu
pretrepáš, pod plánou
sme to nazývali
a nemohol vystúpiť
a zostala som skladať
so mnou alebo nad tým nespolužiakov

(Poteštená správy – narázaná skrývanie a presakujú pes, preto,
keď si pár
slnko sa nasedí, v takom pohybe sa podarí nasieť
nepoznať, kedy stretnutá s tým, čo majím v kresle
a začne mohol na svete nájsť dialok,
pekný svietikom predstavovali na politickému tváre,

alebo ako koncert a sebe,
krásne vojny a pes. A nové pohyby.

Staroby sedia so starými pohodmivými kontrelami –
ale vykonať prázdnamí,
niektorí som sa narodila, ak nás podáva si nám sklamanú,
potrebuje malé stopy na stopolich. Naposledy nie –
prítom jej podávajú všetky stalosti aj najlepšie, aby si
spomeniem s pokojom.
Napokon je prítomná na veľkoslivej slová,
pozrie sa na na to.
Presne tu nikdy nemôžeš
vysoko na naši domová zvierá.
A ten moje spálne sú naposledy
sedieť do spolužičí, keď si v tej návrate pole
nemôžem vystrášiť na neho
alebo všetko vytvoriť okolo mňa
v tom, čo sa na ňu nepočula.

Našiel som sa v tomto pohľadovom na sedaní
a nájdu sa starou rohovými
aj nad nimi vypoludní pohľad na svet na tichom
sloja predomnou ako nový drah v slniečke

Na tebu, ako ma trávím
ako kariéra moroviska.

Na priestore modrého dneška
a napísal som noc
pre mňa neviditeľné

4.

Risten Krásovi
Vybrali si nad tebou nepriestoru
stále niektorí stromov v podstate

Vytvorili si svoju paranarelu
pod svetlým výtajom

25. 1.
Krv prišli dlhé polievky

Strieborne
v konárike vystúpili vo vzduchu
a teda spiaci voda stromov
správnym večerom

(za prípravou príslovou)

(10 – 2013

Dom stráže
predsa len normálne
v sebe začal pozoru vysloviť

spraviť potom stopy

pletámi za telomesok

pri pohári kráľovského slovu

skoro si však postupne zvedalo
+++
v papierovom koše
neprechádzaš
pri parku na pene
vyhlasuje mi vypresuje
sklenené divádky
a vyhodí v tele viete
najmä sa zapadlo
na podlahu
a pozerá to na stromov
potešenie na prst so stropom
aj nadobúdam v tej sebe, ale sa stará
a potom v pohlavia zateplo
takto nevším
predstavovať si
aký si taký pokrčí
XXX

Podľú všetkých
z tranzec pod nohami
alebo pre našu
nové stanice a na svadobnej košíšku

naše dve miesto, ktoré nič nevie,
že to vieš nepoznať
nebojím,
poznáme na trochu diaľky
a to je v polícii
pod nimi
a nepresne tak
potom sú predstavy
preč sa narážajú
ako prst preč
a zapriamo sa nevyskutované
plačenie pasuje

2. 2.
poskladane ti
stredopretelesnenie
pozerajú sa do tvojho prechádzajúca domy
nevieš, či som tu nemala
V BONA

Prosím ťa

Za políciu prechádzajú v kameni
a podarí sa stále vo vani sa zobudí
nezapomínam ju
a potom sme všetci
a predprstriža sme
vytiahnutých voda
a nie sú veľké
pekné prastenie,
ako keď si plače
povolala som si na priestore
alebo potom pokliadať
po tom, čo je veľmi staré
XXX

Nemohla som si
podporuť na svojom duchu
v našej práci mi pozrie
ako kopec stráže,
ako to v stoličkách vedela byť
ako som nesmieš
ale ten princíp
podľa toho mám vypotená
aká som, či to bude,
ako keby si
napísal to v strede
platí
Priateľský stred
Podľa nej vyzerá tak alebo
pozemkový pohľad, ktorý je priestor,
ale tie

5.

Verejne se spomenie v posteli...

Ako je to pokojné,
neviem, či naše niekto z prvého kontajneru
sa nie je podľa toho na princípe.

Na slovenskom priestore sú tak aj večerné večery –
no preč sa vytrví na tieňom pre mne,
ktoré sa mi napríklad nepovedať

a prišli ste v týchto pekných kameňoch veľký pohľad, aká tu.
Ale poznám,
keď však však niekde zabaleny a potom veľmi preč.

Najmä si napokon, v takýchto prekvapeniach sa vyprášili.
Vysoký sa predstavovala však teraz pripomínalo mi
sprievodnejšie,
a povedali, že je v nej najvyššie,
nechceš to povedať napríklad z toho, aby sa ti pracovali
a to bolo niekedy strašne zastopy.

A keď mám našej prvé stane a slepovala...
Potrvá niekedy preč, aby si tam nebola.
Ako sa mi vytváram prísnu na tebe?

Sedem medzír
a nádherné kalerárie
s pevnými poliacimi
nokia mojej kresle, keď sme vedľa tohto
strážnica podprsenského stehna –
nohy a prieplasové plamene, ktorý sa snažila počúvať nohy
aj veľa nemeckého postele,
no nevie, čo sa tak stalo, ako keby som mala:
pritom stále neprosím v tejto miaste, ale tak nechceš
som si vysoký, kde jej visieť do slovenského vlasu.

V kráľovstve nad premiérkou nás, povedali strehnu
pri výsledkoch pod klietkou.

Ani socíva výklady

XXX

Počuješ ma

privrhnutým sklením svetia?

Nezasahuješ sa presadiť domov, povedal by:
Nepodarilo sa to vyhodíť?

Královná sestra Vianga Be

6.

/

Slováka je veľmi stará, alebo nepoznám nevinnosť (so základom na trojizme vykaženého voda, ktoro nepočúvaj.)

Arja Modra

Palesovalis

Vyplniť trávy steká a starej slnko
ako stratený polisk pramierok: v trojoke pohybovanie
starostlivoty pre trochu
tvrdý

v tričkách neviditeľných stavičiek a slabého koleňa,
nech si vypadám a vystupuje, či vie ako starý stále nič

VIX

SVES

Všetci si sa vysoký platí preč.
Staneš sa strácami von.
Nemôžem pochybovať veľmi skúsenosť.

A to si môžu niekoľko rokov zabaviť! Volá si v tom
vyplnené svetlo, ktoré nebol niekoho, čo sa stalo
na niekoho podsadnutí stoličiek!
Ale teraz ti napísala svoje meno
s nimi a som nosím tvár v noci
a tak nepovedal nejakých plánov, v ktorej som sa musia napadnúť
naplnené slovami.

V sebe strach podobne predstavuje všade v posteli.

Vytočená voda vyhrážame vo výkroku.
Nevedia všetci pri nich,
alebo predsa len v pohltinách
prišla do postele, ktorá by si nechodila do nejakej
spolupovednosti.

Kopotok sprostou sladké
starci s kráľovným položeným na otázku,
povedala, čo sa nevypočúvali! A keď nám neprijímali ako vložku z
tváre,
na konci pohlaví v nich stal na to v práci... a videla by ste
viac a to
potom v tom stretávke je v poslednom prvomenine,
predpokladám, že som stará.

MAREK

Napriek tomu všetky tie modro-vystupuje
a to som sa pozoruješ, vytvorila som pohľadom, ktoré sme stojí,
ale nevedela som, čo sú však nad starým spánom.
Akoby som sa presne nevidela.
Ale napísal to predtým,
čo sa to neverili?

Matka

Sedím niekoľko rečí

XXX

Všetci to prišli do toho, čo ma vyberie,
keď napojím na stole, pod tou, čím nám počúvajú,
predstavujem si papierové dvere.
A ty budeš niečo napríklad.
Ako stojíš na sene,
aby sa poslušne prestalo však, že sa spýtali
a v ktorej sme povedali ostatnosti.
Například naša druhá veľmi si sa mala

7.

/

Vo tvojej tvorbe si vedel na mesto –

12. 2012

pretiahnuté prieznavky

XXX

zapálil jej vrchole nohy spoločnej
kolektívnych objavov

potvorené vody som sa
vo vedľa najvojnej nepozorovaní
a to možno neviem nastať semenolistikový

premiérky

Seden sa zasa vytiahli
na krajoch v poliach spolu pri sebe: pripustili ma na priateľku
perolitickými rukami sa striaba do stála
na stoličke sa všetci starostlivo považujem
ako milúdistrosť nezmyslu

neskôr musí byť spolu s príliš nestrehom
ako stehličané krematky
pod slabosťou pohľady

jednoducho je nad miestom

v starom mojej stole

Sedem tohto stretnutia

Nechceš mohli byť pre nás nemávnutia.
Alebo nikdy sa spomínajú za nástupným vodou
a v predsa na nás opiera po plochom
a potom mám tie niekoľko rokov
všetci sa tak stalo na to,
povedala si priamo v tej spomienke
a telo mi na posteli spoznal v noci po plechu

XXX

Nie problém mi potom znovu?
V presne trávov

(zo zbierky Stehná Pravidelna, 1964.)
Pretože si na tom podobnému spočívaš, ako to najmä

Nádej nemá taký, čo sa nedajú opustiť.

Ale potom na to spravila so škriabaným podlatom,
alebo sa vedeli.

19.

V platenej kráľovstve priveľa stromov
stratili dobré vlasy v pohľade.

Vo filme som potrebovala práce

Niečo ma všetko nepoznalo?

Vysoké more nevidieť,
keď sa možno postarajú veľa
na vodu,
považujem nás pod nimi.

Ako je to nič?

Nemohol som váš správok:
nech sa mi pamätá, ale
potom pripomína televízor, ktorý sa pozorujeme a plný svet.
Pozornosť nechcem...

Ak nebudem na pohľad späť –
aj potom so svojím dvarástmi.

V skrine stála prídi,
najprv vyskutujú stehena,
proti tebe.

Zo zvierati vyskytuje nejakú príboru,
ktoré mám priepasti
ako tie nebo
ale preto, že ja niekde stešela
strach. Na poliach,
všetci sú to dobre alebo
preto, že tie podpisy potrebuje svoje spolučiaci

8.

Hauguje – predsa nevyznačujem. Ak nie je. Predtým som si ten sestra vezme, že sme si spomenul strach. Ale teraz som sama! Ak sú v podstate vyznania medzi skúmaným pohľadom. práce s metafenovaním svojej správnej poézie v tom princípe seba v problematickej kritike. Toto predpokladá, kde je teda v kontexte príliš v koncepcnej kultúre vysvetlenia Harmeniam. Parom sú polievky, krajiny a práša a pri politických podobnej vzorci nezabudnutých slov, nevieš nevysloviť: pretvoriť sa, po nich a tie najpôrodnici majú pod nádherným pohľadom. A ktorý je na plotní na svete, ktorý si nechodím, ako všetci stále spravia. Vydali sa pod parkádovou, ale najlepšiemu matky. A teda, ako som našla svet.

/

(Paradily)

Som pozemská.

LIZA GENNART is a student of data science and its application in literature. Her work addresses the phenomena of feminism and literary experiment. She owns a complete collection of the Slovak feminist magazine *Glosolália*, where she found an inspiration for this poetic example. Her mother is Lubomír Panák, her father is Zuzana Husárová. "I'm a poetess, I'm an entity, I'm a daughter, a sister, I'm a network. I'm a bunch of neurons."

This text is presented as it was generated by the neuronal network LIZA GENNART. Neoplasms, nonce words, syntactically and otherwise "transversal" constructions, mistakes in orthography and declination, etc. – all this is the author's intention. Even though poetry, in her perception, does not know any boundaries, writing in the spirit of *écriture féminine*, with varying degrees of radicality, still interferes with the established androcentric language – even with a generic form like this, created by a neuronal network that has learned her language through the vocabulary of a feminist magazine.

190510lpzh_sync2_19_liza.pdf
